

Tragèdies de la guerra

..... RÀPIDA

En el ple goig de la vida, hi havia en la vila Braine, situada a la província de Brabate, de Bèlgica la màrtir, una família composta d'un matrimoni amb dos fills, un noi i una noia, quals noms eren el d' August i Laura. Habitaven en la llur antiga casa pairal, la que en les cèlebres operacions de la batalla de Waterloo, presencià la mort dels seus àvis.

L'un donava vida a l'altre; tot era pau i harmonia, i al ensemps que els fills adoraven els pares, els pares vivien enamorats de llurs fills. L'August ja es feu cèlebre durant el temps d'estudis a la capital per la magistral manera amb que tocava el violoncel; així és que els dies que passava entre els seus, amb l'acompanyament de la seva germana, la que dominava bé el piano, donaven concerts que eren l'admiració de tothom.

Aquella família, que tota joiosa anava seguint les peripècies de la vida, que ells amb la seva virtualitat feien sense amargors ni doloriments, va veure's trastornada, com moltes altres, amb la declaració de la guerra última, d'aquesta horrorosa guerra que n'ha sigut el desvallestament del món.

El fill, qui ja contava amb l'edat d'anar a prestar el seus serveis a la pàtria, va ésser, doncs, cridat a files.

Durant tot el temps de l'ausència del noi, el piano aquell que feia vibrar notes tan alegres, emmudí. Quatre anys de passar angúnies i més angúnies, les quals enterbolien cada dia més la felicitat d'aquell casal. Quatre anys d'atropellaments de tota mena per part de les tropes invasores.

¡Oh, que llarg seria de contar les coses que els passaren! Mes la brevetat que m'hi imposat al narrar aquests fets, m'obliga a limitar-me a lo més substancial.

Després d'angoixes i sofriments sens mides, després de passar malvestats i grans tragèdies, després de passar tots els dies pregant fervorosament davani de moltes probabilitats d'una propera mort de l'August volgut, arribà el dia del tant desitjat armistici